

Paraula de Cassandra

Acció Cultural del País Valencià, entitat propietària dels repetidors en procés de clausura, alerta dels paranys que amaga una via, la de la reciprocitat de les emissions de TV3 i Canal 9, que ells consideren "falsa".

Des que al gener va esclatar aquesta crisi, els portaveus d'ACPV han anunciat que la intenció del PP de desactivar la quinzena de repetidors de TV3 era ferma, irreductible. El govern català, que durant tot aquest temps ha optat per la moderació i la cautela, assegurava que no, que no passaria res. Que només es tractava de pactar un acord de reciprocitat que possibilitara l'intercanvi dels senyals de Canal 9 i TV3, i que aquest trànsit es faria sense que cap valencià deixara de veure la televisió catalana.

Ara que el repetidor de la Carrasqueta llueix precinte i que dos grans centres reemissors més, el del Bartolo (Plana Alta) i el Mondúver (Safor), potser ja tenen el seu a la impremta, la sensació dels responsables d'aquesta entitat evoca la que va experimentar Cassandra en veure que Troia es cremava com una falla. "Coneixem el PP valencià, el coneixem perfectament", diuen, i lamenten que "el calendari, fins ara, l'han marcat ells".

No els fa el pes que la solució siga un conveni de reciprocitat i pensen que valdria més collar el PSOE al Congrés dels Diputats. La seua majoria insuficient és una oportunitat perquè el Ministeri d'Indústria adopte la xarxa de repetidors d'ACPV a fi de garantir la recepció dels quatre canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals que ara com ara, i gràcies precisament a aquest ministeri –li'n pertanyen les freqüències–, es veuen al País Valencià –tret de les comarques més al sud, des de fa poc més d'una setmana.

Siga com siga, l'actitud pactista i en nom de l'estabilitat jurídica que preconitza el govern de José Montilla duu ACPV a alertar sobre alguns dels riscos

Repetidors de televisió al País Valencià



que comporta la posició preeminent del Consell. Quins?

Preliminar. La reciprocitat que aviat poden pactar tots dos executius no deixa de ser, segons l'entitat cultural, un "acord polític". Per tant, resta sotmès als interessos partidistes i no passa de ser una entesa virtual. No s'estan de repetir que el PP valencià és especialment mal-leable segons la situació política, i que un protocol que avui li sembla bé pot convertir-se, en hores, en paper mullat.

Un canal. Malgrat que el govern català no perd l'esperança d'incloure Punt 2 i el 33 al conveni de reciprocitat, és ben cert que aquesta idea ni tan sols circula per València. El govern de Francesc Camps ja ha emprès converses amb Múrcia i fins i tot amb Castella – la Manxa a fi de signar acords equivalents al català. I tot indica que Aragó ocuparà la quarta cadira d'aquesta taula de quatre en què se servirà cafè. Per tant, dels quatre canals del múltiplex de la reciprocitat, tan sols un serà en la llengua d'Ausiàs March. ACPV critica que el govern tripartit "accepte que es multiplique l'oferta televisiva en castellà al País Valencià".

La mà, a l'aixeta. Tècnicament, el senyal de TV3 passaria pel centre de producció de RTVV a Burjassot (Horta). Això implicaria, a parer d'Acció Cultural, que el govern valencià "podrà apagar aquells programes de TV3 que no vulga que es vegem". Més encara: ACPV disposa d'un document del proppassat 3 d'abril en què la Generalitat del nord traça les línies bàsiques del que seria el conveni amb la Generalitat del sud: al punt quart s'explica que es respectarà l'interès de cada territori i que, per tant, es podrà enfosquir el senyal –bé perquè emeten alhora el mateix partit de futbol, bé perquè comparteixen sèries i l'un la programa abans que l'altre, bé perquè a l'administració valenciana no li interese que es veja un determinat programa (fa uns mesos, per exemple, un reportatge de 30 minuts va ser molt crític amb l'urbanisme valencià)–; al seu torn, el cinquè punt vetlla pel respecte dels marcs legislatius vigents. Una "posició de partida negociadora", la catalana, que ACPV considera "força rebaixada".

Canvi de freqüències. TV3 deixarà de rebre's pels canals actuals i caldrà, consegüentment, resintonitzar els aparells de televisió. També, afegir un mòdul a l'antena col·lectiva de cada comunitat de veïns, sota el risc que la majoria dels co-propietaris no ho consideren necessari i s'estimen més estalviar-se aquesta despesa.

El problema de l'antenització és molt més greu que no sembla, comporta un període d'adaptació que, en opinió de diversos tècnics consultats per aquest setmanari, s'allargarà anys. L'acord de

reciprocitat, doncs, no tindrà virtualitat si després el procés d'antennització camina lent, com es preveu.

Adéu al mapa? Destacats membres de l'executiu valencià han mostrat la repulsa al fet que els periodistes de TV3 parlen de "País Valencià" i de "Països Catalans", i també rebutgen que el mapa de l'oratge incloga tots els territoris de parla catalana. ACPV tem que el procés negociador acabe amb la imposició d'unes determinades normes d'estil. Fet i fet, alguns membres del PSC també s'hi han mostrat proclius.

Un nou mapa? L'especial relació dels governs valencià i murcià, i la reciprocitat que també establirien les seues respectives televisions públiques amb Castella - la Manxa, fan emergir de nou el vell ideari de la "Comunidad del Sudeste", que aspirava a incloure Múrcia, Albacete i Alacant sota una única administració autonòmica. Com a mínim, la relació del País Valencià i Catalunya, en l'àmbit televisiu, ja no seria exclusiva ni bilateral. A més, el fet que Múrcia siga governada pels populars fa pensar en acords de cooperació àudio-visual preferents en aquesta direcció, sense tenir en compte la cultura comuna amb Catalunya.

Línies roges. Vist això, Acció Cultural opina que "la via d'accés a la legalitat de les emissions de TV3 al País Valencià té costos molt alts" i que "s'han creuat bastants línies roges". Per tant, demana la fi del procés negociador amb el PP valencià, perquè aquest partit "només signarà la reciprocitat quan haja aconseguit allò que considera imprescindible, incloent-hi un canvi de la línia editorial".

Modificar la llei. El semàfor verd seria, aleshores, a Madrid. "És més senzill arribar a un acord satisfactori allà que no amb el PP valencià", asseguren. "A més, la seguretat jurídica seria molt més gran; en aquest cas, significaria redactar una llei i això sempre costa més de modificar." Fins i tot apunten cap a una norma en concret: la que legisla el tercer canal. Aquesta modificació blindaria les emissions dels canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en territori valencià, amb llibertat i cobertura



El president de les tres entitats de la Federació Lluís Companys –Euseu Climent, Jaume Mateu i Jordi Porta–, acompanyats de destacats membres de la societat civil catalana, dimecres passat a Barcelona.

legal absoluta. ACPV no circumscriu a aquesta llei, exclusivament, la capacitat de salvar les emissions dels canals catalans.

Aplicar la llei. L'afer de TV3 es dirimeix a l'estat i entre Catalunya i el País Valencià, però té implicacions europees. La Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, signada pel govern espanyol, recomana l'extensió de les emissions televisives entre els territoris que comparteixen idioma. Acatar aquest

compromís implicaria, per tant, estendre les emissions en català –de TV3, el 33, Canal 9, Punt 2 i IB3– a tota l'àrea lingüística.

Dimecres passat, en una conferència de premsa de la Federació Lluís Companys de Barcelona, Acció Cultural va acusar el ministre Joan Clos i els consellers Joan Manel Tresserras i Vicente Rambla de ser els "coresponsables" del tall de les emissions al País Valencià, i va comminar els dos primers a canviar el rumb de les negociacions. Paraula de Cassandra.